

L E G E

privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova

În legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în temeiul art. 66 lit. p) și art. 72 alin. (3) lit. o) din Constituția Republicii Moldova, conducându-se de principiile umanismului și în vederea prevenirii și reparării prejudiciului suportat din cauza condițiilor rele de detenție,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. 1. – (1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculcate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2–9, 11 și 12.

(2) Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

(3) Aplicarea oricărei modalități de liberare de pedeapsă penală, prevăzute de prezenta lege, poate avea loc doar în condițiile în care organul de urmărire penală, instanța de judecată sau judecătorul de instrucție constată întrunirea cerințelor stipulate la alin. (1).

(4) Dacă persoana care execută pedeapsa nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), organul care pune în executare pedeapsa nu sesizează instanța de judecată competentă cu aplicarea prezentei legi, decizie ce nu poate fi contestată. Dacă nu este de acord cu refuzul de a fi prezentat pentru aplicarea amnistiei, persoana condamnată poate solicita personal instanței competente examinarea aplicării în privința sa a actului de amnistie.

Art. 2. – (1) Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

(2) Încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate.

(3) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî aplicarea prezentului articol dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată și inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10.

Art. 3. – Se absolvă de pedeapsă neprivativă de libertate și de pedeapsă cu închisoare cu anularea în tot a obligațiilor cu caracter penal, stabilite prin hotărîrea judecătorească de condamnare, persoana care, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, este condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau art. 43 din Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961.

Art. 4. – Se absolvă de pedeapsă femeile gravide și femeile care au copii cu vîrsta de pînă la 8 ani, nedecăzute din drepturile părintești, condamnate, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu amînarea executării pedepsei conform art. 96 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau art. 44¹ din Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961.

Art. 5. – Se absolvă de executarea pedepsei cu anularea în tot a obligațiilor cu caracter penal persoana condamnată care, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, a fost liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen conform art. 91 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Art. 6. – Se absolvă de executarea pedepsei stabilite persoana condamnată, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de pînă la 7 ani inclusiv.

Art. 7. – Se absolvă de executarea pedepsei stabilite cu aplicarea liberării condiționate înainte de termen persoana condamnată la pedeapsa cu închisoare pe un termen de la 7 pînă la 10 ani care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, a

executat efectiv (fără a fi luată în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă) cel puțin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit.

Art. 8. – Se absolvă de executarea pedepsei stabilite cu aplicarea liberării condiționate înainte de termen persoana condamnată la pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 10 ani care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, a executat efectiv (fără a fi luată în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă) cel puțin trei pătrimi din termenul de pedeapsă stabilit.

Art. 9. – Se absolvă de executarea pedepsei stabilite persoana condamnată, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, la pedeapsa cu închisoare pentru săvîrșirea infracțiunii din imprudență, indiferent de termenul de pedeapsă stabilit sau executat, dacă fapta nu a cauzat decesul victimei.

Art. 10. – (1) Prevederile art. 1–9 nu se aplică persoanei:

a) condamnate la detențiune pe viață sau a cărei pedeapsă capitală a fost comutată în pedeapsa cu închisoare sau în pedeapsa detențiunii pe viață;

b) bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile calificate ca fiind deosebit de grave sau excepțional de grave, conform Codului penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, sau calificate ca fiind infracțiuni grave, conform art. 7¹ din Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961;

c) bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru săvîrșirea cu intenție a unei infracțiuni în locurile de detenție;

d) bănuite, învinuite, inculcate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002: art. 135–139; art. 140 alin. (2); art. 140¹–145; art. 151; art. 158 alin. (2)–(4); art. 164 alin. (2) și (3); art. 165; art. 166 alin. (2) și (3); art. 168 alin. (3); art. 171 alin. (2) și (3); art. 172 alin. (2) și (3); art. 174–175¹; art. 179 alin. (3); art. 181² alin. (5); art. 186 alin. (5); art. 187 alin. (2)–(5); art. 188; art. 189 alin. (3)–(6); art. 190 alin. (3)–(5); art. 191 alin. (3)–(5); art. 201¹; art. 205; art. 206; art. 208–209; art. 211 alin. (2); art. 212 alin. (2)–(4); art. 216 alin. (3); art. 217 alin. (3) și (4); art. 217¹ alin. (2)–(4); art. 217³ alin. (3); art. 217⁴ alin. (2) și (3); art. 217⁶; art. 219; art. 220 alin. (3); art. 238 alin. (2); art. 239 alin. (2); art. 240 alin. (2); art. 243 alin. (3); art. 247 alin. (2); art. 248 alin. (2)–(5); art. 252 alin. (3) și (4); art. 257 alin. (3) și (4); art. 264 alin. (4)–(6); art. 275; art. 278–280; art. 282–284; art. 285 alin. (1) și (2); art. 286; art. 289–289³; art. 292; art. 295 alin. (1)–(6); art. 295¹ alin. (1) și (2); art. 295² alin. (1)–(3); art. 310 alin. (2); art. 314 alin. (2); art. 317; art. 318 alin. (2); art. 319–321; art. 322 alin. (2); art. 324–328; art. 330²; art. 332–335¹; art. 337–343; art. 344 alin. (2); art. 347; art. 349; art. 352 alin. (3); art. 362¹ alin. (3); art. 365 alin. (2) și (3); art. 368 alin. (2); art. 369 alin. (3); art. 370 alin. (3); art. 385–388;

e) care a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 166¹ alin. (2)–(4), precum și persoanei care a săvârșit asupra minorilor infracțiunile prevăzute la art. 171–175¹, 201, 206, 208–208² din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002;

f) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961: art. 63; art. 72 alin. (2); art. 101¹; art. 103; art. 103¹ alin. (2); art. 104; art. 105²; art. 107 alin. (3) și (4); art. 112¹; art. 112³; art. 113¹; art. 113²; art. 115¹; art. 116 alin. (2); art. 124¹ alin. (2); art. 136; art. 155⁴; art. 155⁶ alin. (2); art. 156 alin. (2); art. 157 alin. (3) și (4); art. 164⁹ alin. (3); art. 177 alin. (4)–(6); art. 184 alin. (3); art. 187¹ alin. (1); art. 189; art. 198¹; art. 200–203²; art. 206; art. 224; art. 224²; art. 224³; art. 224⁶ alin. (2); art. 225³; art. 262; art. 263; art. 266; art. 269;

g) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executînd în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare;

h) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolută anterior, în tot sau în parte, în baza actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni;

i) condamnate care, pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, a fost declarată, în condițiile legislației, violator al regimului de detenție, precum și persoanei condamnate față de care este aplicată sancțiunea disciplinară de transferare a condamnatului în regim inițial prevăzută la art. 246 alin. (1) lit. g) din Codul de executare nr. 443-XV din 24 decembrie 2004, pînă la stingerea acestora;

j) condamnate pentru concurs de infracțiuni căreia, cel puțin pentru una dintre infracțiuni, îi sînt aplicabile prevederile lit. a)–g);

k) învinuite, inculpate sau condamnate care nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, a fost condamnată. În cazul persoanei condamnate se va ține cont de prejudiciul stabilit prin hotărîrea judecătorească;

l) condamnate care execută pedeapsa și care este supusă tratamentului împotriva alcoolismului, narcomaniei, toxicomaniei sau unei boli venerice, pînă la finalizarea tratamentului;

m) în privința căreia a fost înlăturată anterior răspunderea penală, de trei sau mai multe ori, în temeiul împăcării părților conform prevederilor art. 109 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

(2) La aplicarea alin. (1) nu se ține cont de antecedentele penale ale persoanei reabilitate și nici de antecedentele penale stinse în modul stabilit de legislație.

Art. 11. – (1) Persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoare în privința căreia nu pot fi aplicate prevederile art. 6–9 din prezenta lege și al cărei termen de pedeapsă neexecutat nu depășește, la data intrării în vigoare a prezentei legi, 2 ani i se înlocuiește, cu acordul ei, partea neexecutată din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă specificată la art. 62 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

(2) Prevederile alin. (1) din prezentul articol nu se aplică persoanei care cade sub incidența art. 10 alin. (1) lit. a), c), e), i) sau j).

Art. 12. – (1) Persoana condamnată la pedeapsa cu închisoare căreia nu i se pot aplica prevederile art. 6–9 sau 11 se liberează condiționat de pedeapsă înainte de termen dacă, la data intrării în vigoare a prezentei legi, întrunește una dintre următoarele condiții:

a) a executat cel puțin trei pătrimi din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea infracțiunii excepțional de grave;

b) a executat cel puțin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea infracțiunii deosebit de grave;

c) a executat cel puțin o jumătate din termenul de pedeapsă stabilit pentru săvârșirea infracțiunii grave.

(2) Concomitent cu liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, instanța de judecată decide stabilirea, pentru termenul de pedeapsă rămas neexecutat, a obligațiilor prevăzute la art. 90 alin. (6) din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

(3) Prevederile alin. (1) din prezentul articol nu se aplică persoanei care cade sub incidența art. 10 alin. (1) lit. a), c), e), i) sau j).

Art. 13. – (1) Persoanei condamnate la închisoare căreia nu i se pot aplica prevederile art. 6–9, 11 sau 12 i se reduce termenul de pedeapsă în partea neexecutată la data intrării în vigoare a prezentei legi după cum urmează:

a) cu o treime, dacă este condamnată pe un termen de până la 7 ani inclusiv;

b) cu o pătrime, dacă este condamnată pe un termen de la 7 la 10 ani;

c) cu o cincime, dacă este condamnată pe un termen mai mare de 10 ani.

(2) Prevederile alin. (1) din prezentul articol nu se aplică persoanei care cade sub incidența art. 10 alin. (1) lit. a), c), e), i) sau j).

(3) În cazul persoanei al cărei termen de pedeapsă pentru aceeași infracțiune a fost redus anterior în temeiul unui act de amnistie sau de grațiere, reducerea repetată a termenului în baza prezentei legi nu poate fi efectuată.

Art. 14. – Se absolvă de pedeapsă complementară, cu excepția pedepsei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, persoana în privința căreia se aplică prevederile art. 2–9 și 11.

Art. 15. – (1) Prevederile prezentei legi se aplică persoanelor care cad sub incidența normelor Codului penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau ale Codului penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, inclusiv celor condamnate de instanțele de judecată ale Republicii Moldova, indiferent de locul de executare a pedepsei, și persoanelor condamnate de instanțele de judecată ale altor state, care execută pedeapsa în Republica Moldova.

(2) În cazul în care persoana bănuită, învinuită sau inculpată este cetățean străin în privința căruia, în temeiul art. 2, încetează procesul penal în curs de urmărire penală sau în curs de judecare ori are loc liberarea de executarea pedepsei pronunțate prin sentința de condamnare, organul de urmărire penală sau instanța de judecată asigură informarea despre acest fapt, în modul prevăzut de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, a organului competent din statul al cărui cetățean este persoana absolvită de răspunderea penală.

(3) În cazul în care persoana condamnată de instanța de judecată a Republicii Moldova execută pedeapsa pe teritoriul unui alt stat (statul executării hotărârii), Ministerul Justiției, conform prevederilor tratatului internațional la care Republica Moldova este parte, asigură informarea organului competent din statul executării hotărârii despre adoptarea actului de amnistie și solicită acestuia materialele necesare soluționării aplicării amnistiei. În temeiul materialelor obținute, Departamentul instituțiilor penitenciare înaintează instanței de judecată competente un demers în care îi solicită să se pronunțe asupra aplicării sau neaplicării actului de amnistie. Ministerul Justiției asigură informarea organului competent din statul executării hotărârii despre hotărârea pronunțată de instanța de judecată.

(4) În cazul în care persoana condamnată de instanța de judecată a unui alt stat (statul pronunțării hotărârii) execută pedeapsa în Republica Moldova și a fost absolvită, în tot sau în parte, de pedeapsă în temeiul prezentei legi, Ministerul Justiției asigură informarea organului competent din statul pronunțării hotărârii despre acest fapt în conformitate cu tratatul internațional la care Republica Moldova este parte.

Art. 16. – Stingerea antecedentelor penale sau reabilitarea persoanelor care urmează să fie liberate de răspundere sau de pedeapsă în temeiul prezentei legi se decide conform art. 111 și 112 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Art. 17. – Guvernul va asigura finanțarea cheltuielilor necesare pentru executarea prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

ANDRIAN CANDU

**Chișinău, 29 iulie 2016.
Nr. 210.**